

SGCHUUR

— Aqtù kloft; ni vdes i gchszuam.
 Po mirr vesh; t'i thuash t'im biri,
 në ti gjelën ngchë do bierç,
 se iqt i varfr edhë paa kaal.
 Kuur të rritet, mbreszur tsábien,
 të më viedhnjë murdçar Turkut,
 e të japnjë gliir prindit.

GJON

— Urdhurim ëë fiala jote.

SGCHUUR

— Praan t'i falesh s'ime szonjie,
 saa të vinjë ktu m'i thuash
 të varrszonjë e të vaitonjë
 kurmin, saa ngchuçlonet çpirti.
 Nani vdes me helmin vetëm
 të mos keem ofkjejën shëite.

GJON

— Të vëljesçit gjaku i derdhur
 tçë gjith kurmin të kaa lier.

Tha Shavarri, e puthi e u pruar
 nkaa kish jardhur ture shëmbur.

SGHURO

— Così sia; or muoio contento.
 Ma ascolta: dirai a mio figlio,
 se non perdi anche tu la vita,
 che è orfano e senza cavallo.
 Cresciuto negli anni, cinta la spada,
 mi rubi un cavallo al turco,
 e vendichi il padre suo.

GIOVANNI

— La tua parola è un comando.

SGHURO

— Saluta poi la mia signora,
 dilleche venga qui
 a seppellire ed a piangere
 il mio corpo, perchè ne abbia conforto l'anima.
 Ora muoio col solo rammarico
 di non poter ricevere l'estrema unzione.

GIOVANNI

— Ti valga per essa il sangue versato
 che ti ha unto il corpo tutto.

Disse Shavarro, e, baciato, se ne tornò
 singhiozzando, donde era venuto.